Lietas arhīva Nr. CA-2279-21/24
ECLI:LV:RAT:2021:1124.C30349120.9.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2021.gada 24.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Marika Bebriša,
tiesnese Žanete Žimante un tiesnese Dace Kantsone,
izskatīja rakstveida procesā Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu OU "Respomar" prasībā pret SIA "AROMA FLORIS" par preču zīmes reģistrācijas atcelšanu sakarā ar SIA "AROMA FLORIS" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 15.jūlija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Igaunijā reģistrētā kompānija OU "Respomar" kā prasītāja vērsusies tiesā ar prasību par preču zīmes reģistrācijas atcelšanu pret atbildētāju SIA "AROMA FLORIS".

[1.1] Prasība pamatota ar likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 23.panta pirmo, trešo un ceturto daļu, 32.panta pirmo, piekto un septīto daļu. Prasītāja lūdz atcelt preču zīmes "ZOLOTOI AIST" ar reģistrācijas Nr.M 59405 reģistrāciju Latvijas Republikā ar prasības iesniegšanas brīdi un piedzīt tiesas izdevumus.

[1.2] Prasītāja norāda, ka atbildētājam Latvijā reģistrētā figurālā preču zīme "ZOLOTOI AIST", reģistrācijas Nr.M 59405, attiecināta uz precēm 33 klasē - brendijs (turpmāk apstrīdētā preču zīme), kuras reģistrācijas datums ir 2008.gada 20.augusts.

Prasītāja uzskata, ka minētās preču zīmes reģistrācija ir atceļama, jo tā faktiski Latvijā netiek izmantota, kā arī apstrīdētā preču zīme ir uzskatāma par sajaucami līdzīgu apzīmējumam ??????? ???? - GOLDEN STORK, kuru prasītājs pieteicis reģistrācijai.

[2] Atbildētāja sniegusi pirmās instances tiesai rakstveida paskaidrojumus, kuros prasību neatzīst un lūdz to noraidīt, jo tās preču zīme "ZOLOTOI AIST" laikā no 2015.gada 4.decembra līdz 2019.gada 4.decembrim ir izmantota komercdarbībā Latvijā.

[3] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas 2021.gada 15.jūlija spriedumu OU "Respomar" prasība pret SIA "AROMA FLORIS" par preču zīmes reģistrācijas atcelšanu apmierināta. **Tiesas spriedumā norādīti šādi motīvi.**

[3.1] Tiesa konstatēja, ka lietā nav strīda, ka prasītāja ir ieinteresētā persona likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 32.panta piektās daļas izpratnē.

[3.2] Tiesa nodibināja, ka lietā pastāv strīds par atbildētājai piederošās preču zīmes "ZOLOTOI AIST", reģistrācijas Nr.M 59405 izmantošanu laika periodā no 2015.gada 4.decembra līdz 2019.gada 4.decembrim.

Izvērtējot šo strīdu tiesa vadījās no šādiem apsvērumiem.

[3.2.1] Likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" (spēkā līdz 2020.gada 6.martam) 23.panta pirmā, trešā un ceturtā daļa paredzēja, ka:

- par preču zīmes izmantošanu uzskata preču zīmes lietošanu uz precēm, to iesaiņojuma, preču pavaddokumentācijā, preču vai pakalpojumu reklāmā vai citā saimnieciskā darbībā saistībā ar attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem.
- ja piecu gadu laikā no zīmes reģistrācijas dienas preču zīmes īpašnieks nav uzsācis tās faktisku izmantošanu Latvijā saistībā ar precēm un pakalpojumiem, kuriem tā reģistrēta, vai ja šāda izmantošana preču zīmes spēkā esamības laikā tikusi pārtraukta vismaz uz pieciem secīgiem gadiem un šai neizmantošanai nav bijis pietiekama attaisnojuma, attiecībā uz šo preču zīmi var piemērot šā likuma šā panta 3.^{1} daļas, 28.panta trešās daļas, 31.panta otrās daļas un 32.panta noteikumus.
- par faktisku izmantošanu atzīst tādu preču zīmes lietošanu komercdarbībā, kuras mērķis ir iegūt vai uzturēt tirgū noteiktu vietu attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem.

[3.2.2] Tiesa konstatēja, ka atbildētāja kā pierādījumus preču zīmes izmantošanai iesniegusi: 2015.gada 21.decembrī atbildētāja un SIA "TREVORS" starpā noslēgto licences līgumu (lietas lapa 33-35); etiķeti (lietas lapa 36); 2017.gada 30.marta pavadzīmi Nr.AF 028-0317J; 2017.gada 30.marta pavadzīmi Nr.AF 032-0317J; 2017.gada 2.augusta pavadzīmi

Nr.AF 009-0817J; 2017.gada 22.novembra pavadzīmi AF 059-1117J; izdruku no www.dbu.lv (lietas lapa 41-42); 2009.gada 22.aprīļa rēķinu Nr.004-09/J-BN; 2009.gada 16.jūnija rēķinu Nr. 006-09/J-BN; 2009.gada11.augusta rēķinu Nr.008-09/J-BN; 2009.gada 6.oktobra rēķinu NR. 010-09/J-Bn; 2010.gada 9.augusta rēķinu 006-10J-BN; 2010.gada 7.oktobra rēķinu 008-10J-BN.

[3.2.3] Izvērtējusi atbildētājas iesniegtos pierādījumus kopsakarā ar prasītājas 2021.gada 8.maijā iesniegtajiem pierādījumiem (pudeles etiķetes fotogrāfijas; informācija no Lursoft datu bāzes par uzņēmumu SIA "Jaunalko"; dati no www.vestnesis.lv par SIA "TREVORS"; informāciju no Lursoft datu bāzes par uzņēmumu SIA "TREVORS"; tematiskais ziņojums "Alkohola lietošanas izplatība un sekas Latvijā 2017.gadā"; internetā pieejamie attēli par alkoholisko dzērienu marķēšanas uzpildes iekārtām/ līnijām; informācija no Patentu valdes datubāzes par preču zīmēm, kas ietver vārdu AIST/stārķis/???? saistībā ar alkoholiskajiem dzērieniem; informācija no interneta veikalu mājas lapām par brendijiem, kuru nosaukumā ir vārds AIST/stārķis/????) secināja, ka ir iestājušies apstākļi likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 32.panta pirmās daļas piemērošanai, kas paredz, ka preču zīmes reģistrāciju ar tiesas spriedumu var atcelt, ja preču zīme pēc tās reģistrācijas piecu gadu secīgā periodā nav faktiski izmantota (šā likuma 23.panta izpratnē) saistībā ar precēm un pakalpojumiem, kuriem tā reģistrēta, un šai neizmantošanai nav bijis pietiekama attaisnojuma.

[3.2.3.1] Tiesa atzina, ka atbildētājas iesniegtie rēķini par 2009. un 2010.gadu nav attiecināmi uz piecu gadu periodu pirms prasības celšanas.

[3.2.3.2] Tiesa secināja, ka 2015.gada 21.decembrī atbildētājas un SIA "TREVORS" starpā noslēgtais licences līgums, kas noslēgts uz laiku līdz 2022.gada 31.decembrim, pats par sevi nepierāda preču zīmes lietošanu.

SIA "TREVORS" likvidēta 2020.gada 11.augustā, tiesiskās aizsardzības procesa īstenošanas pasludināšana 2017.gada 16.novembrī, ka uzņēmumam 2017.gadā bija finanšu grūtības.

Tiesa atzina, ka lietā nav pierādījumu, ka SIA "TREVORS" būtu ražojis produkciju un marķējis ar uzrakstu "Izgatavots pēc SIA "BARZA NEAGRA" licences (līguma 2.10 punkts).

[3.2.3.3] Tiesa konstatēja, ka četras 2017.gada pavadzīmes apstiprina 110 0,5 litru pudeļu pārdošanu, un atzina, ka 110 0,5 litru pudeļu pārdošana nav pietiekams daudzums, kas pierādītu preču zīmes faktisku izmantošanu komercdarbībā ar mērķi iegūt vai uzturēt tirgū noteiktu vietu attiecīgajām precēm.

[3.2.4] Tiesa norādīja, ka ar preču zīmes faktisku izmantošanu saprot tās lietošanu saskaņā ar tās pamatfunkciju, kas ir – garantēt patērētājiem to preču un pakalpojumu izcelsmes identitāti, kurām tā reģistrēta, ar mērķi radīt vai saglabāt attiecīgo preču vai pakalpojumu noietu tirgū. Par faktisku izmantošanu neuzskata šķietamu izmantošanu (*angl. token use*), kuras mērķis ir tikai saglabāt tiesības, ko piešķir preču zīme. Faktiskas izmantošanas vērtējumā jāņem vērā visi fakti un apstākļi, kas ļauj konstatēt, vai preču zīmes komerciālā ekspluatācija ir reāla izmantošana komercdarbībā un jāievērtē attiecīgās ekonomikas nozares un marķēto preču vai pakalpojumu raksturs, konkrētā tirgus īpašības, zīmes lietošanas mērogs un biežums (*skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas apkopojumu „Par tiesu praksi strīdos par tiesībām uz preču zīmi" 112.lapu*).

Saskaņā ar Eiropas Savienības judikatūru preču zīme ir faktiski izmantota, ja tā izmantota atbilstoši savai pamata funkcijai - garantēt to preču vai pakalpojumu identitāti, attiecībā uz kuriem tā ir reģistrēta, lai radītu vai saglabātu šo preču vai pakalpojumu noietu, izslēdzot simboliska rakstura izmantošanu, kuras vienīgais mērķis ir saglabāt ar preču zīmi piešķirtās tiesības. Turklāt noteikums attiecībā uz faktisko izmantošanu prasa, lai šī preču zīme, kas ir aizsargāta konkrētajā teritorijā, tiktu izmantota publiski un ārēji (*skat. 1. punkts, spriedumā kopsavilkums lietā T?427/09 centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG pret Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs)*.

[3.2.4.1] Tiesa secināja, ka atbildētājas apstrīdētās preču zīmes lietošanas mērogs un biežums laikā no 2015.gada 4.decembra ir niecīgs, un pievienojoties prasītājas viedoklim, ka uzrādītais pudeļu apjoms neliecina par zīmes faktisko izmantošanu un izmantošanas sistemātiskumu, īpaši ņemot vērā lielo alkoholisko dzērienu patēriņa apjomu sabiedrībā un preces zemo cenu.

[3.2.4.2] Tiesa atzina, ka prasītāja no tematiskā ziņojuma "Alkohola lietošanas izplatība un sekas Latvijā 2017.gadā" ir pamatoti secinājusi, ka atbildētājas uzrādīto alkohola daudzumu Latvijā vidēji gadā izdzer četri cilvēki. Statistikas dati apliecina, ka gadā viens cilvēks izdzer 5,1 litru absolūtā alkohola [100%] lietojot stipros alkoholiskos dzērienus. 110 pudelēs ir 55 litri 40% absolūtā alkohola, tātad attiecīgi - 22 litri absolūtā alkohola, ko atbilstoši statistikas datiem Latvijā patērē 4 cilvēki gadā.

[3.2.4.3] Tādējādi tiesa atzina prasību par apmierinātu, norādot, ka pārējie pušu argumenti nav būtiski, neietekmē spiedumu un tālab nav vērtējami.

[3.2.5] Atsaucoties uz likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 32.panta septīto daļu, kura paredzēja, ka tiesa spriedumā norāda, ar kuru dienu preču zīmes reģistrācija atceļama, bet ja nav konstatēts, kad iestājušies apstākļi, kas ir par pamatu preču zīmes reģistrācijas atcelšanai, tā atceļama ar dienu, kad tiesā iesniegts prasības pieteikums, tiesa konstatēja, ka prasības pieteikums tiesā iesniegts 2019.gada 4.decembrī, līdz ar to preču zīmes reģistrācija atceļama ar 2019.gada 4.decembri.

Papildus tiesa piedzina no atbildētājas par labu prasītājai tiesas izdevumus, kā arī nosprieda, ka saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 21.panta otro daļu, spriedums izpildāms labprātīgi 30 dienu laikā no tā spēkā stāšanās dienas.

[4] Par spriedumu atbildētāja SIA "AROMA FLORIS" iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā pārsūdzējusi spriedumu pilnā apmērā. **Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.**

[4.1] Apelatore piekrīt, ka lietā nav strīda, ka prasītāja ir ieinteresētā persona likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 32.panta piektās daļas izpratnē un ka lietā pastāv strīds par atbildētājai piederošās preču zīmes "ZOLOTOI AIST", reģistrācijas Nr.M 59405, izmantošanu laika periodā no 2015.gada 4.decembra līdz 2019.gada 4.decembrim. Līdz ar to tiesa spriedumā nepareizi norādījusi piecu gadu termiņu, kurā ir apstrīdētās preču zīmes īpašniekam jāiesniedz zīmes lietošanas pierādījumi, likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 32.panta pirmās daļas izpratnē.

Faktiskais lietošanas pierādījumu iesniegšanas termiņš ir pieci gadi pirms prasības iesniegšanas dienas, proti, laika periods no 2014.gada 4.decembra līdz 2019.gada 4.decembrim.

[4.2] Apelatore piekrīt tiesas secinājumam, ka no atbildētājas iesniegto pierādījumus par preču zīmes izmantošanai kopuma ir vērtējami šādi pierādījumi: etiķete (lietas lapa 36), 2017.gada 30.marta pavadzīme Nr.AF 028-0317J, 2017.gada 30.marta pavadzīme Nr.AF 032-0317J, 2017.gada 2.augusta pavadzīme Nr.AF 009-0817J, 2017.gada 22.novembra pavadzīme Nr.AF 059-1117J, izdruka no www.dbu.lv (lietas lapa 41-42), bet nepiekrīt spriedumā veiktajam pierādījumu vērtējumam.

Apelatore uzskata, ka tiesas secinājums, ka četras 2017.gada pavadzīmes apstiprina 110 0,5 litru pudeļu pārdošanu, bet tas nav pietiekams daudzums, kas pierāda preču zīmes faktisku izmantošanu komercdarbībā ar mērķi iegūt vai uzturēt tirgū noteiktu vietu attiecīgajām precēm, nav pamatots, jo realizētie produkcijas apjomi ar apstrīdēto preču zīmi ir bijuši augstāki un dotajā lietā ir iesniegti tikai daži rēķini, kas apelatores ieskatā bija pietiekoši pierādījumi faktiskai zīmes izmantošanai.

[4.3] Apelatore piekrīt tiesas atsaucei par to, kas būtu jāņem vērā zīmes faktiskās izmantošanas vērtējumā: visi fakti un apstākli, kas ļauj konstatēt, vai preču zīmes komerciālā ekspluatācija ir reāla izmantošana komercdarbībā; jāievērtē attiecīgās ekonomikas nozares un marķēto preču vai pakalpojumu raksturs, konkrētā tirgus īpašības, zīmes lietošanas mērogs un biežums, kā arī piekrīt tiesas argumentiem par Latvijas un Eiropas Savienības judikatūras piemērošanu.

Tomēr apelatore nepiekrīt, ka apstrīdētas preču zīmes izmantošanas apjomi (pierādījumi), kas tika jau iesniegti pirmajā tiesas instancē būtu simboliska rakstura, jo spriedumā nav vērtēti visi noteiktie "Faktiskās izmantošanas kritēriji" - attiecīgā nozare, doto preču raksturs (alkoholiskie dzērieni), brendija tirgus īpašības, zīmes lietošanas mērogs.

Apelatore nepiekrīt tiesas secinājuma, ka atbildētājas apstrīdētās preču zīmes lietošanas mērogs un biežums laika no 2015.gada 4.decembra ir niecīgs, jo ar šādu secinājumu tiesa pirmkārt, bija kļūdījusies ar faktiskās izmantošanas periodu dotajā lietā, bet, otrkārt - netika analizētas alkoholisko dzērienu tirgus īpatnības (kāds ir alkoholisko dzērienu tirgus piesātinājums ar dažādiem alkoholiskajiem dzērieniem un kādu vietu šajā tirgū ieņem tieši brendiji), kā arī šo preču raksturs attiecībā pret citiem alkoholiskajiem dzērieniem.

[4.4] Apelatore uzskata, ka tiesa ir nepamatoti ņēmusi vērā prasītāja iesniegto tematisko ziņojumu "Alkohola lietošanas izplatība un sekas Latvijā 2017.gadā", jo šajā pētījuma tiek analizēts stipro alkoholisko dzērienu patēriņš vispār, bet nav nekādas norādes kādu vietu ieņem alkoholisko dzērienu lietošanas izplatības ziņā tieši brendiji. No šī pētījuma nevar secināt un pieņemt kā pierādītu tieši brendija konkrētā tirgus īpašības un faktisko lietojumu patērētāju vidū. Apelatore uzskata, ka šis pierādījums nav piemērojams, analizējot apstrīdētās preču zīmes faktisko izmantošanu uz brendiju.

[4.5] Apelatore norāda uz Eiropas Savienības tiesu praksi lietās par preču zīmju reģistrāciju atcelšanu.

Vispārējās tiesas lietā T-308/06 ir norādījusi, ka "interpretējot faktiskas izmantošanas jēdzienu, jāņem vēra fakts, ka prasības, saskaņā ar kuru agrākai preču zīmei ir jābūt faktiski izmantotai, lai to varētu pretstatīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumam, ratio iegis ir mazināt konfliktus starp divām preču zīmēm, ja vien nav ekonomiski pamatota iemesla, kas izriet no preču zīmes faktiskas izmantošanas tirgū (*Vispārējās tiesas 2003.gada 12.marta spriedums lietā T-174/01 Goulbourn/ITSB - Redcats ("Silk Cocoon"), Recueil, 11-789, lpp., 38.punkts*). Savukārt minētā prasība neparedz ne vērtēt uzņēmuma komercdarbības panākumus, ne kontrolēt uzņēmuma ekonomisko stratēģiju, ne arī sniegt aizsardzību preču zīmēm tikai tad, ja to komerciālā izmantošana sasniedz kvantitatīvi nozīmīgu apjomu (*Vispārējās tiesas 2004.gada 8.jūlija spriedums lieta T-203/02 Sunrider/ITSB - Espadafor Caba ("VITAFRUIT"), Krājums, 11-2811. lpp., 38.punkts, un 2007.gada 8.novembra spriedums lietā T-169/06 Charlott/ITSB - Charlo ("Charlott France Entre Luxe et Tradition"), Krājumā nav publicēts 33.punkts*).

Vispārējā tiesa lietā T-308/06 par preču zīmes faktisku izmantošanu secināja "lai šajā gadījumā pārbaudītu, vai agrākā preču zīme ir faktiski izmantota, ir jāveic visaptverošs vērtējums, ņemot vērā visus faktorus, kam šajā gadījumā ir nozīme (iepriekš minētais spriedums lietā "BUDWEISER", 104.punkts). Šis vērtējums nozīmē noteiktu savstarpējo saistību, kas pastāv starp vērā ņemamajiem faktoriem. Tā ar minēto preču zīmi pārdoto preču nelielo apjomu var kompensēt šīs preču zīmes izmantošanas augstā intensitāte vai ievērojams pastāvīgums šīs preču zīmes izmantošanas laikā un otrādi. Turklāt ar agrāku preču zīmi pārdoto preču apgrozījumu, kā arī pārdošanas apjomu nedrīkst vērtēt absolūtā izteiksmē, bet tie jāvērtē saistībā ar citiem attiecīgajiem faktoriem, tādiem kā komercdarbības apjoms, ražošanas vai pārdošanas kapacitāte vai dažādošanas pakāpe uzņēmumā, kas izmanto preču zīmi, kā arī preču vai pakalpojumu raksturs attiecīgajā tirgū.

Tādēļ, lai agrākas preču zīmes izmantošanu kvalificētu ka faktisku izmantošanu, nav nepieciešams, lai tās izmantošana vienmēr būtu kvantitatīvi nozīmīga (*Tiesas 2003.gada 11.marta spriedums lietā C-40/01 Ansul, Recueil, 1-2439. lpp., 39.punkts; Tiesas 2004.gada 27.janvāra rīkojums lietā C- 259/02 La Mer Technology, Recueil, 1-1159. lpp., 21.punkts*).

[4.6] Apelatore uzskata, ka tiesa nepamatoti vērtējusi atbildētājas tās iesniegto preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījumus, tikai ņemot vērā kvantitatīvos rādītājus, kā arī ir nepamatoti ņēmusi vērā visu alkoholisko dzērienu patēriņu sabiedrībā.

Apelatore uzskata, ka būtisks ir arī tirgus un ekonomiskās situācijas vērtējums, ņemot vērā brendija patēriņu sabiedrībā.

Apelatore ražo ne tikai brendiju "ZOLOTOI AIST", bet arī brendiju, kas tiek marķēti ar preču zīmēm "STORK", "ČORNIJ AIST", "BELIJ AIST". Ņemot vērā alkoholisko dzērienu tirgus piesātinātību, nevar prasīt no uzņēmēja ievest lielos apjomos preci, ja tai nebūs noieta tirgū, ņemot vērā dažādu brendiju konkurenci tirgū un patērētāju ieradumus un izvēli. Līdz ar to šajā gadījumā būtisks ir tas, ka preču zīme tiek lietota publiski un ārēji.

Apelatore uzskata, ka preču zīme "ZOLOTOI AIST", reģistrācijas Nr.M 59405, tiek lietota atbilstoši tās funkcijai - publiski un ārēji.

Šis brendijs tiek izplatīts ar uzņēma SIA "DGR SOLUTIONS" starpniecību un ir pieejams veikalos visā Latvijā (Rīgā, Liepājā, Jelgavā, Tukumā, Jēkabpilī, Valkā, Salaspilī, Kuldīgā). Tātad preču zīme brendijs "ZOLOTOI AIST" ir publiski pieejams Latvijas patērētājiem. Minēto pierāda 2020.gada 14.februarī iesniegtajiem paskaidrojumiem par prasības pieteikumu pievienotās pavadzīmes.

[4.7] Apstrīdētās preču zīmes lietojuma pierādīšanai apelatore lūdz apelācijas instances tiesu pieņemt jaunus pierādījumus (2017.gada 20.decembra pavadzīmi Nr.AF 034-1217; 2017.gada 2.augusta pavadzīmi Nr.AF 008-0817; 2017.gada 8.novembra pavadzīmi Nr.AF 020-1117; 2017.gada 30.marta pavadzīmi Nr.AF 027-0317; 2018.gada 25.aprīļa pavadzīme Nr.AF 043-0418; 2018.gada 24.aprīļa pavadzīmi Nr.AF 044-0118; 2018.gada 8.augusta pavadzīmi Nr.AF 026-0818; 2018.gada 8.marta pavadzīmi Nr.AF 020-0318; 2019.gada 20.jūnija pavadzīmi Nr.AF 039-0619; 2019.gada 6.februāra pavadzīmi Nr.AF 021-0219), jo šie pierādījumi pierāda, ka laika periodā no 2017.gada līdz 2019.gadam ir pārdotas vēl 306 pudeles brendija "ZOLOTOI AIST".

Apelatore norāda, ka šie pierādījumi netika iesniegti lietā pirmās instances tiesā, jo atbildētājas iepriekšējais pārstāvis uzskatīja, ka iesniegto pierādījumu apmērs ir pietiekams, lai atzītu preču zīmi "ZOLOTOI AIST" par faktiski izmantotu Latvijā.

[4.8] Papildus apelatore lūgusi skatīt šo lietu atklātā tiesas sēdē, ņemot vērā šīs lietas komplicēto raksturu.

[5] Par apelācijas sūdzību prasītāja iesniegusi rakstveida paskaidrojumus, kuros lūdz apelācijas sūdzību noraidīt, lietu skatīt rakstveida procesā, kā arī nepieņemt apelācijas sūdzībai pievienotos dokumentus kā jaunus pierādījumus lietā, jo nav konstatējami šķēršļi to iesniegšanai pirmās instances tiesā.

[6] Apelācijas sūdzībā pieteikts apelatores lūgums izskatīt lietu mutvārdu procesā, savukārt prasītājas rakstveida paskaidrojumos par apelācijas sūdzību pieteikts lūgums izskatīt lietu rakstveida procesā.

Civillietu tiesas kolēģija izskaidro lietas dalībniekiem, ka 2020.gada 5.jūnija COVID-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pants pieļauj civillietu izskatīšanu rakstveida procesā, ja iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu un tiesa nav atzinusi par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Kā motivāciju lietas izskatīšanai mutvārdu procesā apelatore norādījusi šīs lietas komplicēto raksturu.

Ņemot vērā, ka izskatot konkrēto civillietu rakstveida procesā pastāv iespēja nodrošināt visu lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu, lieta nav saistīta ar objektīvu nepieciešamību to izskatīt mutvārdu procesā, kā arī apelatores norādītais arguments nav pamatots, jo arī rakstveida procesā ir iespējama sarežģītu lietu izskatīšana, Civillietu tiesas kolēģija atzīst šo apelatores lūgumu par noraidāmu.

[7] Civillietu tiesas kolēģija, pamatojoties uz 2020.gada 5.jūnija COVID-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, atzīst, ka lietas izskatīšana apelācijas instances tiesā veicama tiesas sēdē rakstveida procesā.

Pusēm 2021.gada 22.septembrī nosūtīts tiesas paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

[8] Apelācijas sūdzībā pieteikts lūgums (šī sprieduma p.4.7.) par jaunu pierādījumu - desmit pavadzīmju pieņemšanu.

[8.1] Lemjot par šo lūgumu Civillietu tiesas kolēģija izskaidro, ka pierādījumu pieņemšanu apelācijas instances tiesā reglamentā Civilprocesa likuma 430.pants, kura ceturtā daļā paredz, ka gadījumā, ja apelācijas instances tiesā lietas dalībnieks iesniedz pierādījumus, kurus viņam bija iespējas pieteikt pirmās instances tiesā, un ja apelācijas instances tiesa nekonstatē attaisnojošus iemeslus, kāpēc pierādījumi netika iesniegti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesa pierādījumus nepieņem.

[8.1.1] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka apelācijas sūdzībā norādīts, ka šie pierādījumi netika iesniegti lietā pirmās

instances tiesā, jo atbildētājas iepriekšējais pārstāvis uzskatījis, ka iesniegto pierādījumu apmērs ir pietiekams, lai atzītu preču zīmi "ZOLOTOI AIST" par faktiski izmantotu Latvijā.

Prasītāja savos rakstveida paskaidrojumos iebilst šo pierādījumu pieņemšanai, norādot, ka pirmās instances tiesas tiesnese, izskatot lietu, pārtrauca tiesas sēdi 2020.gada 12.oktobrī, lai dotu iespēju atbildētājai iesniegt papildus pierādījumus un atbildētāja šo iespēju izmantoja.

[8.1.2] Iepazīstoties ar pušu viedokļiem Civillietu tiesas kolēģija secina, ka apelatores norādītie argumenti par to, ka šāds lūgums nav ticis pieteikts pirmās instances tiesā, nav patiesi.

2020.gada 12.oktobra tiesas sēdes protokols pierāda, ka 59:52 sēdes minūtē tiesnese, izskaidrojusi pusēm tiesības un atsaucoties uz Civilprocesa likuma 210.panta pirmo daļu nolēmusi atlikt lietas izskatīšanu pierādījumu iesniegšanai, papildus norādot, ka pierādījumu nasta ir atbildētājai, kurai ir jāpierāda vai preču zīme tiek uzturēta.

[8.1.3] Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka ir pamatots prasītājas arguments, ka atbildētāja nekādi nevarēja domāt, ka jau iesniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu zīmes faktisko izmantošanu.

Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija secina, ka ir iestājušies Civilprocesa likuma 430.panta ceturtā daļā paredzētie apstākļi, kā rezultātā apelatores lūgums par jaunu pierādījumu iesniegšanu ir noraidāms un apelācijas sūdzībai pievienotie dokumenti atgriežami apelatorei.

[8.2] Tiesas noteiktajā termiņā 2021.gada 10.novembrī apelatore tiesā iesniegusi papildus paskaidrojumus par savu apelācijas sūdzību, kuros norāda, ka reģistrētā preču zīme Nr.M 59405 atbilst tirgū esošo dzērienu etiķetei, un apelatores izplatītie brendiji tiek identificēti ne tikai pēc nosaukuma, bet pēc svītru kodiem, šajā gadījumā pēc kodiem: 4752040000439 un 4751006830523.

[8.2.1] Atbildētāja pierādījumu statusā lūdz pievienot etiķešu kopijas un pavadzīmes, kas pierāda preču zīmes "ZOLOTOI AIST" faktisko izmantošanu Latvija: izziņu par brendija "ZOLOTOI AIST" pārdošanas apjomiem SIA "DGR SOLUTIONS" no 2017.gada 1.janvāra līdz 2021.gada 31.jūlijam – 2018 pudeles; izziņu par brendija "ZOLOTOI AIST" pārdošanas apjomiem SIA "DGR SOLUTIONS" no 2017.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 31.decembrim – 888 pudeles; izziņu par brendija "ZOLOTOI AIST" pārdošanas apjomiem SIA "DGR SOLUTIONS" no 2017.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 31.decembrim – 996 pudeles; izziņu par brendija "BLACK STORK" pārdošanas apjomiem SIA "DGR SOLUTIONS" no 2017.gada 1.janvāra līdz 2021.gada 31.jūlijam – 6008 pudeles; izziņu par brendija "MOLDAVSKIJ AIST" pārdošanas apjomiem SIA "DGR SOLUTIONS" no 2017.gada 1.janvāra līdz 2021.gada 31.jūlijam – 10 414 pudeles.

[8.2.1.1] Apelatore uzskata, ka iesniegtās SIA "DGR SOLUTIONS" izziņas par piegādātajiem brendijiem "ZOLOTOI AIST" kopā ar iesniegtajiem brendija pudeļu attēliem pierāda, ka preču zīme "ZOLOTOI AIST" tiek izmantota tāda formā, kādā tā ir reģistrēta, bet pārējie pierādījumi liecina, ka atbildētāja ražo brendijus, kas tiek marķēti arī ar citām etiķetēm, proti, "BLACK STORK" un "MOLDAVSKIJ AIST".

[8.2.1.2] Apeletore norāda, ka papildus pierādījumi netika iesniegti lietā pirmās instances tiesā, jo apelācijas sūdzības iesniedzējas iepriekšējais pārstāvis uzskatīja, ka iesniegto pierādījumu apmērs ir pietiekams, lai atzītu preču zīmi "ZOLOTOI AIST" par faktiski izmantotu Latvijā.

[8.2.2] Civillietu tiesas kolēģijas nosūtījusi minētos pierādījumus prasītājai viedokļa izteikšanai par to pieņemšanu.

[8.2.2.1] 2021.gada 22.novembrī Rīgas apgabaltiesā saņemts prasītājas pilnvarotās pārstāves rakstveida viedoklis par pierādījumu pieņemšanu, kuros prasītāja uzskata, ka minēto pierādījumu pieņemšanai apelācijas instances tiesā nav tiesiska pamata, jo nepastāv attaisnojoši iemesli, kuru dēļ šie pierādījumi netika iesniegti pirmās instances tiesā, savukārt atbildētājas norādītie iemesli nav patiesi. Lietas materiāli liecina, ka izskatot lietu pirmās instances tiesā pārtrauca tiesas sēdi 2020.gada 12.oktobrī, lai dotu iespēju atbildētājai iesniegt papildus pierādījumus, nākamā tiesas sēde notika 2021.gada 15.jūnijā, tātad atbildētājai bija doti papildus 8 mēneši, lai sagatavotu papildus pierādījumus, turklāt tiesa pati norādīja uz pierādījumu trūkumu. Līdz ar to atbildētāja nekādi nevarēja domāt, ka jau iesniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu zīmes faktisko izmantošanu relevantajā periodā, un tālab atbildētājas norādītie iemesli nav attaisnojums pierādījumu neiesniegšanai pirmās instances tiesā.

[8.2.2.2] Norādot, ka prasītājai nav zināms tiesas lēmums par pierādījumu pieņemšanu, vienlaicīgi prasītāja iesniegusi pieteikumu par rakstveida pierādījumu viltojumu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 179.pantu, norādot, ka atbildētājas iesniegtie pierādījumi ir viltoti un pašas atbildētājas izveidoti.

Prasītāja lūdz apelācijas instances tiesu nepieņemt izskatīšanai papildus pierādījumus, kas netika iesniegti pirmās instances tiesā, savukārt, ja minētie pierādījumi tomēr tiek pieņemti, tad atzīt par viltotiem un izslēgt no pierādījumiem: visas 10 pavadzīmes, kas tika pievienotas 2021. gada 4. augusta iesniegtā apelācijas pieteikuma 1.pielikumā; atbildētājas 2021.gada 10.novembrī tiesā iesniegto izziņu par brendija "ZOLOTOI AIST" pārdošanas apjomiem SIA "DGR SOLUTIONS" no 2017.gada 1.janvāra līdz 2021.gada 31.jūlijam – 2018 pudeles (pielikumu Nr.3); atbildētājas 2021.gada 10.novembrī tiesā iesniegto izziņu par brendija "ZOLOTOI AIST" pārdošanas apjomiem SIA "DGR SOLUTIONS" no 2017.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 31.decembrim – 888 pudeles (pielikumu Nr.4); atbildētājas 2021.gada 10.novembrī tiesā iesniegto izziņu par brendija "ZOLOTOI AIST" pārdošanas apjomiem SIA "DGR SOLUTIONS" no 2017.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 31.decembrim – 996 pudeles (pielikumu Nr.5); atbildētāja 2021.gada 10.novembrī tiesā iesniegtos brendija pudeļu attēlus (pielikums Nr.1 un 2).

[8.2.3] Lemjot 2021.gada 10.novembrī pieteikto atbildētājas lūgumu par papildus pierādījumu iesniegšanu Civillietu tiesas kolēģija atkārtoti izskaidro, ka pierādījumu pieņemšanu apelācijas instances tiesā reglamentā Civilprocesa likuma 430.pants, kura ceturtā daļā paredz, ka gadījumā, ja apelācijas instances tiesā lietas dalībnieks iesniedz pierādījumus, kurus viņam bija iespējas pieteikt pirmās instances tiesā, un ja apelācijas instances tiesa nekonstatē attaisnojošus iemeslus, kāpēc pierādījumi netika iesniegti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesa pierādījumus nepieņem.

[8.2.3.1] Civillietu tiesas kolēģija norāda apelatorei, ka faktiskais lietošanas pierādījumu iesniegšanas termiņš ir pieci gadi pirms prasības iesniegšanas dienas, proti, laika periods no 2014.gada 4.decembra līdz 2019.gada 4.decembrim, līdz ar to pierādījumi, kuri neattiecas uz šo laika periodu netiek pieņemti pamatojoties uz Civilprocesa likuma 95.panta otro daļu.

[8.2.3.2] Lemjot par pierādījumu, kuri attiecas uz relevanto periodu, pieņemšanu Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka atbildētājai bija iespējams tos pieteikt lietas izskatīšanā pirmās instances tiesā, jo apelatores norādītie iemesli tam, kālab šāds lūgums nav ticis pieteikts pirmās instances tiesā, atkārto jau iepriekš minētos argumentus un nav patiesi (motīvi šī sprieduma p.8.1.1-8.1.3). Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka nav konstatējams neviens objektīvs iemesls, kāpēc atbildētājai nebija iespējams minētos pierādījumus iesniegt pirmās instances tiesā, un tādējādi nepastāv Civilprocesa likuma 430.panta ceturtās daļas priekšnoteikumi minēto pierādījumu pieņemšanai.

[8.2.3.3] Papildus Civillietu tiesas kolēģija izskaidro apelatorei, ka izziņa par brendija "BLACK STORK" pārdošanas apjomiem SIA "DGR SOLUTIONS" no 2017.gada 1.janvāra līdz 2021.gada 31.jūlijam un izziņa par brendija "MOLDAVSKIJ AIST" pārdošanas apjomiem SIA "DGR SOLUTIONS" no 2017.gada 1.janvāra līdz 2021.gada 31.jūlijam konkrētajā lietā neattiecas uz strīda priekšmetu, tālab nevar kalpot par pierādījumu Civilprocesa likuma 94.panta izpratnē un līdz ar to šie pierādījumi nav pieņemami.

[8.2.3.4] Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelatores lūgums par pierādījumu iesniegšanu ir noraidāms un paskaidrojumiem pievienotie dokumenti atgriežami atbildētājai saskaņā ar Civilprocesa likuma 430.panta ceturto daļu, savukārt atbildētājas rakstveida paskaidrojumi pieņemami lietā un nosūtāmi prasītājai.

[8.3] Lemjot par prasītājas pieteikuma par rakstveida pierādījumu viltojumu, kurā saskaņā ar Civilprocesa likuma 179.pantu, lūgts atzīt par viltotiem un izslēgt no atbildētājas 2021.gada 10.novembrī Rīgas apgabaltiesā iesniegtos pierādījumus, virzību Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka šo pieteikumu prasītāja pieteikusi kā alternatīvu savu tiesību aizstāvībai, gadījumā, ja pierādījumu statusā tiktu pieņemti atbildētājas apelācijas instances tiesā 2021.gada 10.novembrī iesniegtie pierādījumi.

Ņemot vērā, ka Civillietu tiesas kolēģija nolēmusi nepieņemt atbildētājas 2021.gada 10.novembrī iesniegtos pierādījumus (motīvi p.8.2.3.; 8.2.3.1.; 8.2.3.2.; 8.2.3.3.; 8.2.3.4.), nav pieņemams arī prasītājas pieteikums par šo pierādījumu atzīšanu par viltotiem un izslēgšanu no pierādījumiem, jo apstrīdētie pierādījumi (visas 10 pavadzīmes, kas tika pievienotas 2021.gada 4.augusta iesniegtā apelācijas pieteikuma 1.pielikumā; atbildētājas 2021.gada 10.novembrī tiesā iesniegto izziņu par brendija "ZOLOTOI AIST" pārdošanas apjomiem SIA "DGR SOLUTIONS" no 2017.gada 1.janvāra līdz 2021.gada 31.jūlijam – 2018 pudeles (pielikumu Nr.3); atbildētājas 2021.gada 10.novembrī tiesā iesniegto izziņu par brendija "ZOLOTOI AIST" pārdošanas apjomiem SIA "DGR SOLUTIONS" no 2017.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 31.decembrim – 888 pudeles (pielikumu Nr. 4); atbildētājas 2021.gada 10.novembrī tiesā iesniegto izziņu par brendija "ZOLOTOI AIST" pārdošanas apjomiem SIA "DGR SOLUTIONS" no 2017.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 31.decembrim – 996 pudeles (pielikumu Nr.5); atbildētāja 2021.gada 10.novembrī tiesā iesniegtos brendija pudeļu attēlus (pielikums Nr.1 un 2)) pierādījuma statusu nav ieguvuši un tādējādi to pārbaude un apstrīdēšana šīs civillietas ietvaros nevar notikt.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājas pieteikumu par atbildētājas rakstveida pierādījumu viltojumu atsakāms pieņemt un tas atgriežams prasītājai.

[8.4] Apelatores 2021.gada 10.novembra paskaidrojumos atkārtoti izteikts lūgums skatīt lietu atklātā tiesas sēdē, jo lieta ir komplicētā.

Saistībā ar šo lūgumu, ka Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka argumenti par lietas izskatīšanas iespēju rakstveida procesā izteikti šī sprieduma p.6.un lūgums atkārtoti noraidāms šos argumentus neatkārtojot.

Motīvu daļa

Iepazinusies ar prasību, apelācijas sūdzību un izvērtējusi visus pierādījumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir apmierināma, bet apelācijas sūdzība noraidāma šādu motīvu dēļ:

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kādā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Ņemot vērā apstākli, ka pirmās instances tiesas spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā, tad arī prasības apelācijas kārtībā tiek izskatītas pēc būtības pilnā apmērā, atbilstoši atbildētājas apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem.

[10] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ka, ja tiesa atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija, pārbaudījusi un novērtējusi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 15.jūlija sprieduma motivāciju atzīst, ka spriedumā sniegtā argumentācija ir izvērsta, pareiza un pilnībā pietiekama, līdz ar to tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, papildus norādot šādus argumentus.

[10.1] Apelācijas sūdzībā nav apstrīdēti šādi pirmās instances tiesas nodibinātie fakti.

Atbildētājai Latvijā 2008.gada 20.augustā reģistrēta figurālā preču zīme "ZOLOTOI AIST", reģistrācijas Nr.M 59405, attiecināta uz precēm 33 klasē – brendijs.

Prasītāja atbilst ieinteresētās personas statusam likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 32.panta piektās daļas izpratnē, jo tai ir tiesiska interese tirgot Latvijā alkoholiskos dzērienus ar nosaukumu ??????? ????- GOLDEN STORK Latvijā, ko apliecina iesniegtais preču zīmes pieteikums Latvijas Republikas Patentu valdē, pieteikuma Nr.M-191206.

Apstrīdētā preču zīme ir uzskatāma par sajaucami līdzīgu apzīmējumam ??????? ???? - GOLDEN STORK, kuru prasītāja pieteikusi reģistrācijai, jo vārdu savienojums ??????? ???? abos apzīmējumos sakrīt. Prasītājas preču zīmes ??????? ????- GOLDEN STORK lietošana komercdarbībā saistībā ar alkoholiskajiem dzērieniem var radīt konfliktu ar atbildētāju, kurai pieder agrāka sajaucami līdzīga preču zīme "ZOLOTOI AIST", reģistrācijas Nr.M 59405.

Prasību par preču zīmes "ZOLOTOI AIST", reģistrācijas Nr.M 59405, atcelšanu neizmantošanas dēļ ieinteresētā persona var celt kopš 2013.gada 20.augusta.

[10.2] Apelatore norādījusi uz judikatūras atziņām, piemēram, ka Vispārējā tiesa lietā T-308/06 par preču zīmes faktisku izmantošanu secinājusi, lai šajā gadījumā pārbaudītu, vai agrākā preču zīme ir faktiski izmantota, ir jāveic visaptverošs vērtējums, ņemot vērā visus faktorus, kam šajā gadījumā ir nozīme (iepriekš minētais spriedums lietā "BUDWEISER", 104. punkts). Šis vērtējums nozīmē noteiktu savstarpējo saistību, kas pastāv starp vērā ņemamajiem faktoriem. Tā ar minēto preču zīmi pārdoto preču nelielo apjomu var kompensēt šīs preču zīmes izmantošanas augstā intensitāte vai ievērojams pastāvīgums šīs preču zīmes izmantošanas laikā un otrādi. Turklāt ar agrāku preču zīmi pārdoto preču apgrozījumu, kā arī pārdošanas apjomu nedrīkst vērtēt absolūtā izteiksmē, bet tie jāvērtē saistībā ar citiem attiecīgajiem faktoriem, tādiem kā komercdarbības apjoms, ražošanas vai pārdošanas kapacitāte vai dažādošanas pakāpe uzņēmumā, kas izmanto preču zīmi, kā arī preču vai pakalpojumu raksturs attiecīgajā tirgū. Tādēļ, lai agrākas preču zīmes izmantošanu kvalificētu ka faktisku izmantošanu, nav nepieciešams, lai tās izmantošana vienmēr būtu kvantitatīvi nozīmīga (*Tiesas 2003.gada 11.marta spriedums lietā C-40/01 Ansul, Recueil, 1-2439. lpp., 39. punkts; Tiesas 2004. gada 27. janvāra rīkojums lietā C- 259/02 La Mer Technology, Recueil, 1-1159. lpp., 21. punkts*).

[10.2.1] Civillietu tiesas kolēģija piekrīt šīm judikatūras atziņām, tomēr vērš apelatores uzmanību, ka judikatūras piemērošana pati par sevi nerada pamatu apmierināt apelācijas sūdzību un neatceļ tiesas pienākumu veikt pušu iesniegto pierādījumu vērtēšanu saskaņā ar Civilprocesa likuma 95., 96., 97.pantā noteiktajiem kritērijiem.

[10.2.2] Apelācijas sūdzībā nav apstrīdēts fakts, ka pirmās instances tiesa pamatoti noteikusi vērtējamo atbildētājas iesniegto pierādījumu par preču zīmes izmantošanai kopumu, ko veido (1) etiķete (lietas lapa 36); (2) pavadzīmes (2017.gada 30.marta pavadzīme Nr.AF 028-0317J, 2017.gada 30.marta pavadzīme Nr.AF 032-0317J, 2017.gada 2.augusta pavadzīme Nr.AF 009-0817J, 2017.gada 22.novembra pavadzīme AF 059-1117J (lietas lapas 37-40)); (3) izdruka no www.dbu.lv (lietas lapa 41-42), tomēr apelatore nepiekrīt minēto pierādījumu novērtējumam.

[10.2.2.1] Apelatore nepiekrīt tiesas secinājumam, ka četras 2017.gada pavadzīmes apstiprina 110 0,5 litru pudeļu pārdošanu, bet tas nav pietiekams daudzums, kas pierāda preču zīmes faktisku izmantošanu komercdarbībā ar mērķi iegūt vai uzturēt tirgū noteiktu vietu attiecīgajām precēm, jo realizētie produkcijas apjomi ar apstrīdēto preču zīmi ir bijuši augstāki.

Civillietu tiesas kolēģija šo apelatores iebildumu atzīst par nepamatotu subjektīvu uzskatu, kuru neapliecina Civilprocesa likumā noteikumiem atbilstoši pierādījumi.

Atbildētāja pierādīšanas priekšmets ir figurālās preču zīmes "ZOLOTOI AIST" izmantošana, un to pēc būtības nevar ticami konstatēt tikai ar pavadzīmēm.

Atbildētājas iesniegtajās pavadzīmēs pavadzīmes (2017.gada 30.marta pavadzīme Nr.AF 028-0317J, 2017.gada 30.marta pavadzīme Nr.AF 032-0317J, 2017.gada 2.augusta pavadzīme Nr.AF 009-0817J, 2017.gada 22.novembra pavadzīme AF 059-1117J (lietas lapas 37-40)) norādīts: Brendijs "ZOLOTOJ AIST" V.S.O.P., savukārt ne uz iesniegtās etiķetes parauga, ne arī preces parauga etiķetes, apzīmējums V.S.O.P. nav atrodams.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu prasītājas iebildumu, ka maz ticams, ka komersants pavadzīmē būtu norādījis apzīmējumu VSOP, bet uz dzēriena pudeles tā nebūtu.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija secina, ka ar lielu ticamību pieļaujams, ka konkrētajās pavadzīmēs norādītajam brendijam ir izmantota cita figurāla preču zīme nevis šajā prasībā apstrīdētā, un tālab šīs pavadzīmes pēc būtības nepierāda pat preču zīmes izmantošanu 110 pārdotajās 0,5 litru pudelēs.

[10.2.2.2] Apelatore norāda, ka lietā pastāv strīds par atbildētājai piederošās preču zīmes "ZOLOTOI AIST"

izmantošanu laika periodā no 2015.gada 4.decembra līdz 2019.gada 4.decembrim un tādējādi pārsūdzētajā spriedumā nepareizi norādīts piecu gadu termiņš, kurā ir apstrīdētās preču zīmes īpašniekam jāiesniedz zīmes lietošanas pierādījumi, likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 32.panta pirmās daļas izpratnē, jo faktiskais lietošanas pierādījumu iesniegšanas termiņš ir pieci gadi pirms prasības iesniegšanas dienas, proti, laika periods no 2014.gada 4.decembra līdz 2019.gada 4.decembrim.

[10.2.2.2.1] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka šis apelācijas arguments ir pamatots, jo relevantais periods ir no 2014.gada 4.decembra līdz 2019.gada 4.decembrim, ko pirmās instances tiesa kļūdaini samazinājusi par vienu gadu, norādot, ka tas sākas no 2015.gada.

Vienlaikus Civillietu tiesas kolēģija secina, ka šī kļūda nemaina lietas faktiskos apstākļus, jo pārsūdzētajā spriedumā pamatoti nav ņemti vērā pierādījumi (pavadzīmes), kuri attiecas uz 2009/2010.gadu, bet lietā nav konstatējami pierādījumi, kuri attiecas uz izlaisto laika posmu no 2014.gada 4.decembra līdz 2015.gada 4.decembrim un tādējādi šīs kļūdas dēļ nebūtu ņemti vērā.

[10.2.2.2.2] Līdz ar to šim argumentam nav izšķirošas nozīmes, kā arī nav pamatots apelatores uzskats, ka tālab, ka pirmās instances tiesa ir kļūdījusies ar faktiskās izmantošanas periodu, ir kļūdains arī tiesas secinājums, ka atbildētājas apstrīdētās preču zīmes lietošanas mērogs un biežums laika no 2015.gada 4.decembra ir niecīgs.

[10.2.2.3] Civillietu tiesas kolēģija secina, ka kopumā atbildētājas iesniegtie un tiesā pieņemtie pierādījumi nekādi neliecina par apstrīdētās preču zīmes izmantošanas pastāvīgumu, biežumu vai intensitāti, jo apstrīdētā preču zīme ir figurāla preču zīme, tālab nepieciešams gūt pārliecību tieši par šīs preču zīmes izmantošanu.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu prasītājas argumentu, ka preču zīmes lietojumu nepierāda pavadzīmes un izdruka par veikaliem, kuros notikusi brendija izplatīšana, ja nav ticamu un atbilstošu pierādījumu, ka pavadzīmēs minētais piegādātais brendijs bijis marķēts tieši ar apstrīdēto figurālo preču zīmi.

Atbildētājas pirmās instances tiesā iesniegtā etiķete nav saistāma ar pierādījumiem par relevanto periodu, kā arī atšķiras no pavadzīmēs minētā brendija "ZOLOTOI AIST" apraksta, līdz ar to šis pierādījums neliecina par apstrīdētās preču zīmes lietojumu.

Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija analogi pirmās instances tiesai secina, ka atbildētājas iesniegtie pierādījumi nepierāda apstrīdētās preču zīmes faktiskās izmantošanas faktu.

[10.3] Apelatore piekrīt tiesas atsaucei par to, ka zīmes faktiskās izmantošanas vērtējumā bija jāņem vērā visi fakti un apstākļi, kas ļauj konstatēt, vai preču zīmes komerciālā ekspluatācija ir reāla izmantošana komercdarbībā; jāievērtē attiecīgās ekonomikas nozares un marķēto preču vai pakalpojumu raksturs, konkrētā tirgus īpašības, zīmes lietošanas mērogs un biežums. Tāpat apelatore piekrīt tiesas argumentiem par Latvijas un Eiropas Savienības judikatūras piemērošanu.

Vienlaikus apelatore nepiekrīt, ka apstrīdētas preču zīmes izmantošanas apjomi (pierādījumi), kas tika jau iesniegti pirmajā tiesas instancē būtu simboliska rakstura, jo spriedumā nav vērtēta attiecīgā nozare, doto preču raksturs (alkoholiskie dzērieni), brendija tirgus īpatnības (kāds ir alkoholisko dzērienu tirgus piesātinājums ar dažādiem alkoholiskajiem dzērieniem un kādu vietu šajā tirgū ieņem tieši brendiji), kā arī šo preču raksturs attiecībā pret citiem alkoholiskajiem dzērieniem un zīmes lietošanas mērogs.

Civillietu tiesas kolēģija šo iebildumu vērtē kā formālu un deklaratīva rakstura, jo šiem atbildētājas iebildumiem trūkst pamatojuma, kālab 110 dzēriena pudeļu pārdošana piecu gadu laikā, būtu atzīstama par pietiekamu apjomu, lai uzskatītu, ka precei ir pietiekams noiets tirgū un notiek konkrētās zīmes reāla izmantošanu komercdarbībā.

[10.4] Apelatore uzskata, ka pirmās instances tiesa ir nepamatoti ņēmusi vērā prasītāja iesniegto tematisko ziņojumu "Alkohola lietošanas izplatība un sekas Latvijā 2017.gadā", jo šajā pētījuma tiek analizēts stipro alkoholisko dzērienu patēriņš vispār, bet nav nekādas norādes kādu vietu ieņem alkoholisko dzērienu lietošanas izplatības ziņā tieši brendiji. No šī pētījuma nevar secināt un pieņemt kā pierādītu tieši brendija konkrētā tirgus īpašības un faktisko lietojumu patērētāju vidū.

Apelatore uzskata, ka šis pierādījums nav piemērojams, analizējot apstrīdētās preču zīmes faktisko izmantošanu uz brendiju.

[10.4.1] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka saistībā ar šo pierādījumu pirmās instances atzinusi, ka prasītāja no tematiskā ziņojuma "Alkohola lietošanas izplatība un sekas Latvijā 2017.gadā" ir pamatoti secinājusi, ka atbildētājas uzrādīto alkohola daudzumu Latvijā vidēji gadā izdzer četri cilvēki. Statistikas dati apliecina, ka gadā viens cilvēks izdzer 5,1 litru absolūtā alkohola [100%] lietojot stipros alkoholiskos dzērienus. 110 pudelēs ir 55 litri 40% absolūtā alkohola, tātad attiecīgi - 22 litri absolūtā alkohola, ko atbilstoši statistikas datiem Latvijā patērē 4 cilvēki gadā.

Minētais pierādījums Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā nav noteicošais pierādījums, bet pastarpināti liecina par absolūtā alkohola, kurā ietilpst arī brendijs, lietojumu Latvijā un tādējādi raksturo stiprā alkohola, kurā ietilpst arī brendijs ar apstrīdēto preču zīmi, lielo noietu Latvijas tirgū.

Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā, ka pētījums un uz tā pamata veiktais prasītājas aprēķins parāda stiprā alkohola, kurā ietilpst arī brendijs, patēriņu litros gadā vienam cilvēkam. Tādējādi nav svarīgi cik no minētā stipro alkoholisko dzērienu patēriņa sastāda brendijs, jo aprēķins parāda, ja patērētāji, izvēlētos lietot tikai atbildētājas brendiju "ZOLOTOI AIST", tad

atbildētāja ar šo dzērienu spētu nodrošināt tikai 4 cilvēkus gadā, kas neliecina par ekonomiski pamatotu komerciālu preču zīmes izmantošanu.

[10.4.2] Civilprocesa likuma 97.panta pirmās daļa paredz, ka pierādījumu novērtēšanā tiesa izmanto gan zinātnes atziņas, gan dzīvē gūtus novērojumus. Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā, izmantojot šos kritērijus, pārsūdzētajā spriedumā dots pamatots šī pastarpinātā pierādījuma vērtējums un pievienojas tam.

[10.5] Konstatējot, ka arī pārējie apelācijas sūdzības iebildumi nerada pamatu citāda sprieduma pieņemšanai Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pastāv pamats prasības apmierināšanai un apelācijas instances tiesā taisāms spriedums, kas analogs pirmās instances tiesas spriedumam, proti - preču zīmes "ZOLOTOI AIST", ar reģistrācijas Nr.M 59405, reģistrācija Latvijas Republikā atceļama ar prasības iesniegšanas brīdi tās nelietošanas dēļ.

Pirmās instances tiesas spriedumu Civillietu tiesas kolēģija vērtē kā pamatotu un atbilstošu strīdā piemērojamo tiesību normu prasībām.

[10.6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

[10.6.1] Prasītāja, iesniedzot prasības pieteikumu, samaksājusi valsts nodevu 215,00 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus samaksu 3,20 *euro* apmērā.

Ņemot vērā to, ka prasība tiek apmierināta, no atbildētājas prasītājas labā piedzenami viņas samaksātie tiesas izdevumi 218,20 *euro*.

[10.6.2] Iztiesāšanas laikā divu instanču tiesās radušies ar tiesas paziņojumu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 3,16 *euro* apmērā.

Ņemot vērā, ka prasītāja, ceļot prasību bija samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro*, tad papildus nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lietā nav radušies.

[10.7] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem, nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 204.[1], 430 - 434.pantiem Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

prasību apmierināt.

Atcelt preču zīmes "ZOLOTOI AIST", reģistrācijas Nr.M 59405, reģistrāciju Latvijas Republikā ar 2019.gada 4.decembri.

Piedzīt no SIA "AROMA FLORIS", reģistrācijas Nr.40003178095, par labu Igaunijas uzņēmumam OÜ "Respomar", reģistrācijas Nr.10951759, tiesas izdevumus 218,20 *euro* (divi simti astoņpadsmit euro, 20 centi), kuru samaksa veicama bankas kontā EE192200221069643672, AS "Swedbank", SWIFT kods: HABAEE2X.

Noteikt, ka tiesas spriedums izpildāms labprātīgi 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un samaksājot drošības naudu 300 *euro* Latvijas Republikas Augstākās tiesas, reģistrācijas Nr.90000068892, Valsts kases kontā Nr.LV83 TREL 8280 0100 0000 0.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Bebriša

Tiesneses Ž.Žimante

D.Kantsone